

Предлог
На основу члана 13. Одлуке о јавним признањима општине Кањижа („Службени лист општине Кањижа“, бр. 9/2014) и члана 11. Статута општине Кањижа („Службени лист општине Кањижа“, бр. 8/2017 – пречишћен текст) Скупштина општине Кањижа, на седници одржаној — септембра 2018. године, донела је

О Д Л У К У
о додели јавних признања општине Кањижа за 2018. годину

Члан 1.

Овомодлуком утврђују се добитници јавних признања општине Кањижа за 2018. годину.

Члан 2.

ПЛАКЕТА „ПРО УРБЕ“ са новчаном наградом додељује се:

- Иванки Кењереш из Мале Пијаце

Члан 3.

ПОВЕЉА ЗАХВАЛНОСТИ додељује се:

- Вереш Ани из Кањиже
- Бата Ержебет из Кањиже
- Ковач Гези из Мале Пијаце
- Буш Илони, из Кањиже
- Телек Јожефу из Мартониша
- Абел Иштвану из Кањиже

Члан 4.

Јавна признања уручују се добитницима на свечаности поводом Dana општине Кањижа.

Члан 5.

Ову одлуку објавити у „Службеном листу општине Кањижа“.

Република Србија
Аутономна Покрајина Војводина
Општина Кањижа
Скупштина општине Кањижа
Број: 02-   /2018-І/Б
Дана: 17.09.2018 године
Кањижа

Председник Скупштине општине
Милош Кравић

О б р а з л о ж е њ е

Предлагач: Комисија за доделу јавних признања

Правни основ: Статут општине Кањижа („Сл. лист општине Кањижа“, бр. 8/2017 – пречишћен текст), Одлука о јавним признањима општине Кањижа („Службени лист општине Кањижа“, бр. 9/2014)

Разлози: Одредбама Статута општине Кањижа („Сл. лист општине Кањижа“, 8/2017 – пречишћен текст) утврђено је да општина установљава награде и друга јавна признања организацијама и грађанима за значајна остварења у производњи, науци, уметности и другим друштвеним областима, да се за нарочито залагање и изузетне успехе у областима привреде, образовања, здравства, социјалне заштите, културе, физичке културе, и у другим областима друштвеног живота од интереса за развој општине, појединцима, групама грађана,

предузетима и другим организацијама додељује се награда „ПРО УРБЕ“, односно да награду додељује Скупштина општине.

Одлуком о јавним признањима општине Кањижа („Сл. лист општине Кањижа“, бр. 9/2014) утврђени су врста и изглед јавних признања, услови и поступак њиховог додељивања, као и права која носиоцима ових признања припадају.

Комисија за јавна признања одржала је седницу 30. августа 2018. године и предложила да се – **ПЛАКЕТА „ПРО УРБЕ“ са новчаном наградом** додели **Иванки Кењереш** из Малих Пијаца;

Иванка Кењереш је рођена 1947 год. у Делиблату. У Новом Саду је одрасла, ту је и дипломирала за васпитача са одличним успехом. После завршетка средње школе 1967 године се доселила у Малу Пијацу где и данас живи. Педагошку академију у Новом Саду је завршила у року а похађала је и мађарски језик чиме је стицала право да ради на оба језика (српски и мађарски). Она је иницијатор и организатор изградње нове школе у селу, враћања осмих разреда, изградње телефонске мреже, отварања истуреног оделења Музичке школе.

Учествује и организује културни живот свога села радећи са свим друштвеним организацијама. Међу првим члановима је учествовала у настајању САКУД-а Свети Сава у Кањижи, а истовремено је била и члан МКУД „Ozoray Árpád“ у сликарској секцији. Члан МКУД „Jókai Mór“ је од 1969 године. 2010. године је формирала удружење „Војвођански ликовни круг“. Организовала је безброј ликовних изложби и са својим пријатељима учествовала на много колонија широм Војводине, Србије и ван граница наше земље. Издала је и две књиге поезије: „Песма за Ану“ за децу и песме за одрасле под називом „Зайнат“.

– **ПОВЕЉА ЗАХВАЛНОСТИ** додели:

Ани Вереш из Кањиже

Ана Вереш је рођена 1962. године у Кањижи. Ту је завршила основну школу, а после средње је уписала Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, Катедру за мађарски језик и књижевност. Ту је уз студије језика и књижевности, успешно завршила и библиотекарски смер. У Београду је 1991. године пред комисијом Народне библиотеке Србије положила посебан стручни испит.

По завршетку студија, 1986. године се запослила у Радничком универзитету, у чијем склопу је радила и општинска матична библиотека „Јожеф Атила“. Поред библиотекарских послова је извршавала и друге задатке. Била је спољни члан управних одбора и руководилац секције читалаца при МКУД „Озораи Арпад“.

Највећу пажњу у библиотеци поклања читаоцима-деци. Са њима води разноврсну делатност: организује на општинском нивоу рецитаторска и читалачка такмичења и натецање у писању дневника о прочитаним књигама у летњем распусту.

Јединственим и ефикасним методом утиче на децу да постану редовни читаоци. Њени библиотечки часови противу у добром расположењу, сваког ћака равномерно подстиче на активност. Тесно сарађује са образовним установама, њене часове подједнако воле како ученици тако и наставници. Њена тајна се највероватније крије у томе што је Ана Вереш истовремено изврстан педагог и сјајан библиотекар. Њене библиотечке часове посећују ученици и из школа са стране.

Она организује и води програме везане за читање и књигу. Њени прикази књига су структуирани, фрапантни, увек се у њима појављује који цитат, рецитација, односно музичка нумера, како би такав програм за публику представљао истински доживљај.

Ана Вереш је член Савеза библиотекара Србије и Мађарске. Захваљујући тим чланствима, она негује везе са одговарајућим установама које су корисне и за заједницу.

Она је у више наврата била директор установе, али је сваком приликом изражавала жалост што јој руководилачки послови одузимају време од обављања професионалних задатака.

За Ану Вереш, библиотекарство није занимање, већ професија. Више од три деценије, сваки дан тако проживљава и предаје своје знање средини – читаоцима и публици.

Ержебет Бата из Кањиже

Ержебет Бата потиче из породице пољопривредних произвођача. Одрасла је на подручју општине Сента, у свету салаша у околини Богараша. После основне школе, у Суботици је завршила средњу хемијску, те је исто тамо дипломирала на Вишој хемијској школи.

Са мужем води 47 година самостално породично газдинство, чији главни профил, уз производњу житарица, чини узгој говеда. Она у свом газдинству ваљано учествује у свим фазама рада.

Истакнута је и њена друштвена ангажованост, и то првенствено и скоро искључиво у заштити интереса пољопривредника. У интересу промене републичких субвенција је учествовала у организовању блокада путева, као и у остварењу мреже саветница за рурални развој, основане од Савеза аграрних удружења Северне Војводине, а који је у Кањижи основао прву канцеларију саветница за рурални развој.

Она је била присутна код оснивања више организација за заштиту интереса. Године 1989. је основан Сељачки савез Војводине, где је најпре председник општинске организације, а потом члан председништва. И у сред велике економске кризе која је карактерисала Мишевићеву еру, својом борбеношћу је иступила у одбрану интереса пољопривредника. У тој кризој ситуацији је на Велебиту 1992. године основала Земљорадничку задругу „Прогрес“ са циљем да велебитским произвођачима млека помаже у продаји млека. Задруга је имала свог откупљивача у месту и водила борбу са ветрењачама – са разним млекарама, ради што повољније продаје млека. Године 2003. је такође оснивачки члан и Општег удружења за заштиту интереса пољопривредних произвођача општине Кањижа „Агрокањижа“, а године 2008. је основала Удружење пољопривредних произвођача Кањиже „Gazdakör“, чији је председник све до данас. Године 2010. је учествовала и у оснивању Аграрне уније општине Кањижа.

Ержебет се активно ангажовала, и све до данас је активна и у организовању приредби којима се шири углед наше општине, промовише њено природно богатство, привредни ресурси, као и традиције њених произвођача, њихово новаторство и ангажованост.

За њену одану, несебичну, истрајну и делотворну активност и стваралаштво, може да одаје признање првенствено заједница произвођача наше општине, али и шире наша средина.

Гези Ковачу из Малих Пијаца

Геза Ковач је рођен 1955. године у Кањижи. Основну школу је завршио у Малим Пијацама, а електротехничку средњу школу у Суботици. Ожењен је, има два сина и четири унука.

У својој струци није много радио, брзо се определио за пољопривреду, чиме је наставио породичну традицију. Корак по корак је изграђивао сопствено газдинство, тако показујући пример људима који су у заврзлами 90-их година остали без посла.

У периоду од 1992. до 2000. био је одборник у Скупштини општине Кањижа, а између 1996. и 2000. члан Извршног одбора, највишег органа тадашње локалне управе.

Почев од 1992. све до данас је члан Савета Месне заједнице Мале Пијаце, у којем је увек био предвођен несебичним радом и вољом за активност у интересу заједнице.

Дуги низ година је био члан Председништва КУД „Јокай Мор” Мале Пијаце, где је такође активно учествовао у организовању приредаба.

Био је оснивач и директор Земљорадничке задруге „АгроКереш” Мале Пијаце. Одлучно је радио на томе да удружи произвођаче у селу, да би им обезбедио повољније услове. Члан је и оснивач више удружења грађана, а међу њима, председник је Удружења узгајивача свиња у Кањижи.

Чика Геза није написао књиге, није сликао, нити цртао, ипак се свуда у Малим Пијацама виде трагови његовог рада. Учествовао је у скоро свакој радној акцији за уређење села, и својим знањем је помагао свагдашњем Савету Месне заједнице.

Он је прост човек, који увек даје а никада не тражи, те својим знањем и искуством је увек од користи за нашу заједницу.

Илони Буш из Кањиже

Илона Буш је рођена 1952. године у Кањижи. Средњу школу је завршила у Суботици, где је стекла диплому трговца. Почела је да ради 1970. године у „Универзал”-овој великој робној кући, где је стекла практична искуства у својству продавачице. Потом јој је поверио вођење велетрговинског сектора предузећа.

Већ у младим годинама постаје активни члан друштвеног живота у општини. Седамдесетих година оснује омладински синдикат и још дуго учествује у његовим активностима. За њу се везује и својевремено формирање рецитаторског хора. За истакнуту делатност у корист општине, 1978. године јој је додељена Октобарска награда.

Године 1990. оснује предузеће за спољну и унутрашњу трговину „Tisacoop”, које почиње да ради са 16 запослених. У почетку, главни му је профил мешовита робна трговина, па стога је отворило више продавница за трговину на мало у Кањижи и у околним градовима и насељима.

Упркос недаћама 90-их година, предузеће се, захваљујући њеним амбицијама, бескрајно истрајности и вери, све више јачало и развијало. Све то је имало за последицу да почетком 2000-их година у фокус деловања долази увоз прехранбених производа из Мађарске и њихова дистрибуција у Србији.

Постепеним развијањем предузетништва, увек се трудила да служи и интересима општине. Такав један циљ је био и то да се, уколико за то постоји могућност, запошљава радна снага из околине. Екипа на чијем челу се налази, до данас достигла је величину од 85 особа. Сарадници „Tisacoop“-а су највећим делом из Кањиже, па се с правом може рећи да се оно развило у једно од предузећа која запошљавају највећи број радника.

Данас већ сва три њена детета раде уз њу, и активни су чланови живота предузећа.

Поред трговачког рада, доминантан део њеног живота чини доброврност. Људима у стању потребе помаже и као појединач и као предузеће. Радо подржава разне установе, нарочито оне које се баве децом. Све до данас доприноси одржавању разних забивања у нашем граду, манифестације, као и санирање објеката и цркава.

Илона Буш је у току професионалне делатности која траје већ више од 45 година, чинила много поводом својих трговинских и друштвених активности за развој општине Кањижа, и драгоцен је члан наше заједнице.

Јожефу Телеку

Јожеф Телек је рођен дана 18. марта 1964. године у Мартонашу. Потомак је породице Телек у којој су владали строги принципи васпитања, те је у њој успео научити да се истински поштује само рад и знање.

Основну школу је завршио у Мартонашу, средњу у Кањижи, те је 1987. године на Вишој техничкој школи у Суботици стекао диплому машинског инжењера. Никада није заборавио за своје корене, остао је локалпатриота, активни субјект јавног живота села, и као такав, учесник је збивања у селу.

Почео је да ради 1987. године у кањишкој фирми „Метал”. Те године се венчао са Хилдом Ури, са којом су касније добили троје деце.

Године 1993. је основао фирму за прераду фабрике. Из тог малог погона је израсло данашње предузеће „Телек паприка”. Фирма многим породицама обезбеђује посао, а преко тога егзистенцију. Владик предузећа води бригу о судбини својих радника, у недаћама им увек помаже и пружа им потпору. Успешност предузећа је призната и од Привредне коморе Србије која му је доделила Награду „Капетан Миша Атанасијевић”.

Јожеф Телек је у тесној вези са удружењима грађана и установама у Мартонашу. Дуги из година значајним донацијама помаже у Мартонашу цркву, основну школу, забавиште, културно-уметничко друштво, спортске клубове, удружење пензионера, ватроганско друштво. Био је генерални спонзор многим манифестацијама, унутар општине и ван ње.

Све што је чинио за подршку заједници, служи за пример, те управо због тога, међу становништвом Мартонаша ужива велико поштовање.

Иштвану Абелу

Иштвану Абел је рођен 1950. у Кањижи. Основну школу је завршио у Кањижи. После сенђанске гимназије, упише математику на београдском Природно-математичком факултету, где дипломира 1974. године, и тиме стиче звање дипломираног професора математике.

По завршетку факултета, запослио се у Грађевинско-индустријском комбинату у Кањижи, као програмер. За две године постаје руководилац, а затим директор Рачунарског центра. Преузео доминантну улогу у стварању и организовању нове Радне заједнице. За тадашњи ниво развијености информатике, то је важило за пионирски подухват. У међувремену је држао курсеве за савладавање основног информатичког знања за инжењере и техничаре предузећа, а и другим запосленима у општини. Уз рад у кањишкој средњој школи је пола године предавао математику, а био је и председник уређивачког одбора фабричких новина „ÉIK Híradó”.

Од 1990. до 2008. је водио своје приватно предузетништво, где се бавио продајом рачунара и пружањем интернетских услуга.

Године 2008. се запослио у истуреном одељењу хоргошке Основне школе „10. октобар” (касније „Карас Каролина”) у Малим Пијацама, као професор математике, где је радио до 2017. године, а његови ученици су обично на такмичењима наступали веома успешно. Поред математике је по потреби предавао и технику, информатику, српски језик, и обављао послове информатичара школе.

За његово име се везује одомаћење у Кањижи интернационалног квизног такмичења „Quiz Night“ и његовог развоја широм Војводине, чији је и вођа био кроз три године. Квиз се у Војводини игра у 4-5 места, од којих је најмасовнији у Кањижи.

Дуги низ година прави укрштенице за више новина, а после одласка у пензију, то му постаје главна професија. Он је измислио и организовао овогодишње I војвођанско такмичење у решавању укрштеница.

Стуб је Шаховског клуба „Потисје” у Кањижи, стални учесник екипних такмичења, стални квизни предавач Тиса-кампа и мартоношке омладине.

Јединствен је таленат, са особеним иницијативама и запаженим деловањем у организовању заједнице. За остваривање даљих планова, локална самоуправа Кањиже му додељује Повељу захвалности.

Ознака извршиоца и рок за извршење: Скупштина општине Кањижа – 22. седница

Извор средстава потребних за реализацију: Средства су предвиђена Одлуком о буџету општине Кањижа за 2018. годину.